

Millionrupeebaby

Transnationalt surrogatmoderskab og nye medier

Af Karen Hvidtfeldt Madsen

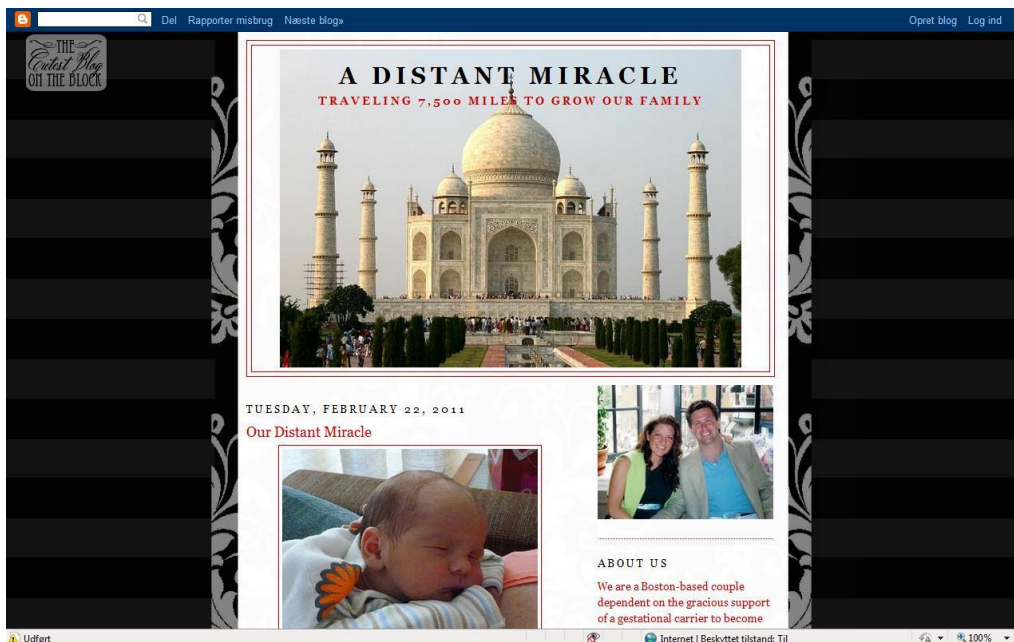
I en blog under navnet millionrupeebaby.blogspot.com bliver historien om toårige Lila, der blev født af en indisk rugemor i 2009 og nu vokser op i Californien, fortalt. Det er Tracy, som er Lilas mor (i genetisk og social forstand), der indvier læserne i baggrunden for denne utraditionelle måde at få et barn på, herunder den kræftsygdom, der førte til, at hun fik bortopereret sin livmoder og dermed, teknisk set, blev infertil, og den sorg og smerte det har ført med sig. Desuden formidler bloggen de mange overvejelser, der er gået forud for beslutningen om at vælge en fertilitetsklinik i Indien, og om de udfordringer og bekymringer en graviditet i det fjerne østen førte med sig. Siden hen er familielivets glæder, i form af billeder og beretninger om Lilas opvækst og familielivets glæder, løbende blevet lagt ud på bloggen.

På bloggen Chai Baby fortæller det australske par, der præsenterer sig som CC og John, om hvordan de fandt frem til en rugemor i Indien (Link A). Parret, som begge er i starten af 40'erne og først mødte hinanden, da de var over 30, opdagede først sent de fertilitetsproblemer, der betød, at de ikke kunne få børn uden hjælp fra en rugemor. Det var overvejende på grund af lovgivningen i Australien, hvor kommercielt rugemoderskab er ulovligt i de fleste stater, at de valgte Indien, men økonomien blev også taget i betragtning, idet processen ville være meget dyrere at gennemføre i USA. På bloggen deler de deres mange tanker og overvejelser blandt andet om beslutningen om at anvende en ægdonor. CC, eller CharlieCat som hun også benævner sig, havde selv æg, men på grund af hendes alder blev den statistiske chance for at opnå graviditet vurderet til at være lavere, end hvis de gjorde brug af en yngre kvindes æg. De kunne selv vælge donorens nationalitet (dyrt kaukasisk eller billigere indiske donoræg) og udpege den konkrete donor ud fra en internetprofil. I starten af 2010 oplevede de to ufrivillige aborter og delte sorgen og skuffelsen på bloggen. Senere på året førte en ny befrugtning til en trillingegraviditet. Af hensyn til både rugemor og fostre foretog man fosterreduktion, og i marts 2011 blev tvillingerne Max og Lily født. De stolte forældre fejrede *conception day* for deres 17 uger gamle babyer – en helt konkret milepæl for børn der kommer til verden på denne vis - og CC og John fejrede den både offline i familiens hjem og online for blog familien.

Det canadiske par, Mark og Kerry, har ligeledes ført blog gennem de år, de har kæmpet med infertilitet og barnløshed (Link B). Sidste år førte to parallelle forsøg med rugemødre i Indien til graviditet hos den ene og Baby Alan, hvis køn de ikke kendte forud for fødslen, viste sig at være en pige, som nu hedder Cailyn.¹ De intenderede forældre har hentet deres datter i Delhi efter at have afholdt et storstilet *babyshower*, hvor et af de festlige indslag var den henna-artist, som var bestilt til at dekorere gæsternes hænder og arme med indiske

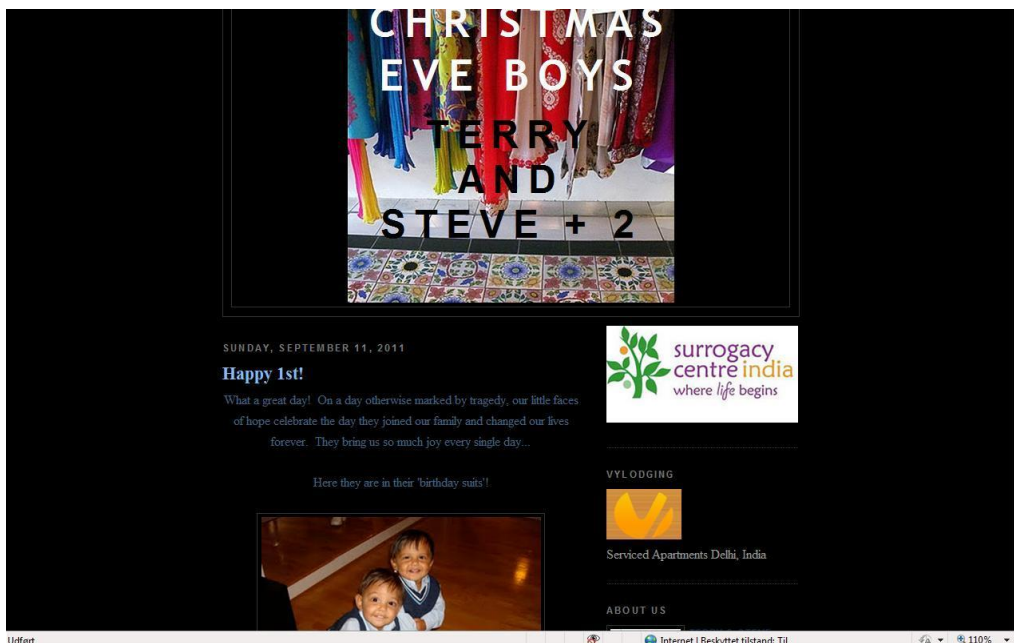
mønstre.

Meg og Bob kunne hente deres søn Tobias Jai hjem til Perth i Vestaustralien fra New Delhi i juni 2010 efter talrige mislykkede forsøg (Link C). Også den lille pige Aedan blev født i New Delhi i 2010. Hun bor nu i Californien med sin mor og far, der i skrivende stund forsøger at opnå endnu en graviditet i Indien (Link D), ligesom Shannon og Geoff fra Boston kunne hjembringe sønnen Archer i 2011 fra klinikken Surrogacy India i Mumbai, efter deres første forsøg endte med en tidlig ufrivillig abort (Link E).

(Link F)

Mike and Mike, også fra Boston, USA, omtaler sig selv som the Mikes eller M&M på deres weblog, der først og fremmest handler om døtrene Rose og Eve, som blev født af hver sin surrogatmor i begyndelsen af 2009 i Mumbai (Link G). Mike og Mike er genetiske fædre til hver sit barn. De havde planlagt, at fødslerne skulle foregå samme dag, og selvom Rose kom til verden nogle uger for tidligt, betragter de pigerne som tvillinger. Ligeledes gjorde Paul og Edward brug af to rugemødre, hvoraf den ene fødte dem datteren Vivian i september 2010 og den anden tvillingepigerne Aria og Sidney blot en uge senere (Link H).² Også Alwina blev født i september 2010 i New Delhi og bor nu i Sverige med sine fædre Frederik og Robert - fredrikand robert.blogspot.com. Terry og Steve fra Dallas, der har valgt blognavnet christmaseveboys.blogspot.com, fordi de begge har fødselsdag den 24. december, har fået tvillingedrenge i 2010 på den ligeledes signifikante dato den 11. september.

(Link I)

Indiske wombs for rent

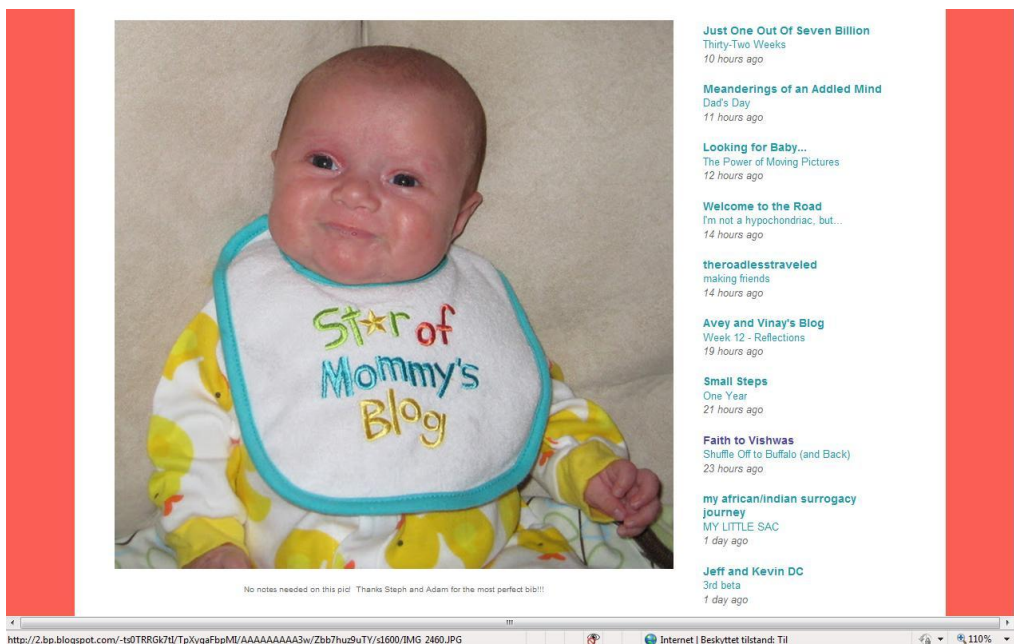
Således har de indiske klinikker et bredt og varieret kundegrundlag fra store dele af den vestlige, industrialiserede verden. Med udviklingen indenfor fertilitetsteknologi, globalisering og den nye medieteknologi som forudsætninger, giver den transnationale surrogatindustri nye muligheder for både barnløse par og enlige, der i vid udstrækning udnyttes til at skabe familier på nye måder. Med kombinationen af medicinske behandlingsmuligheder, IVF³ og æg- og sæddonation kan både kvinder der ikke selv kan gennemføre en graviditet, samt enlige mænd og mandlige homoseksuelle realisere ønsket om at blive forældre. Den transnationale surrogatindustri er blevet et alternativ til adoption for barnløse, som har råd og personligt overskud til at gennemføre det. Kravene til adoptivforældre udelukker mange på grund af helbred, alder og ægteskabelig status. Selv de, der honorerer alle krav, møder i mange tilfælde uoverskueligt lange ventelister hos adoptionsbureauerne (Selman, 2010). Kombinationen af ny reproduktionsteknologi og en surrogatmor giver samtidig muligheden for at få et barn, som man helt eller delvist er genetisk beslægtet med, og - i modsætning til ved adoption - muligheden for at følge graviditeten og optimere barnets vilkår allerede fra fostertilstanden.

Der findes eksempler på rugemødre i Biblen⁴, og igennem tiderne har forskellige kulturer haft forskellige traditioner for at give børn fra sig (for eksempel grønlandske gavebørn). Men i modsætning til den traditionelle form for altruistisk baseret surrogatmoderskab, hvor det er surrogatmorens eget æg, der befrugtes, anvender man i dag reagensglasbefrugtning, således at surrogatmoren gennemfører graviditeten, men ikke, genetisk set, har nogen relation til det barn hun bringer til verden. Afhængig af den eller de

intenderede forældres ønsker og muligheder, kan enten æg eller sæd, eller begge være donoret af parter udenfor surrogataftalen, og denne er typisk kontraktligt fastsat på kommercielle vilkår.

Der er mange grunde til, at Indien er blevet en populær destination både for fertilitetsturisme og for medicinsk turisme i almindelighed. Indien liberaliserede lovgivningen assisteret befrugtning⁵, herunder kommercielle surrogataftaler, i 2002, og antallet af indiske fertilitetsklinikker vokser støt og tilbyder behandlinger til de vestlige kunder til særdeles konkurrencedygtige priser. De indiske læger er veluddannede, engelsktalende og har ofte studeret i vesten. Serviceniveauet er højt, ventetiden er enten lav eller ikke-eksisterende, lovgivningen liberal og sætter kun få begrænsninger for hvem, der kan blive forældre. Indiens medicinske turistindustri anslås at ville kunne tilføre 2 milliarder dollars til landets bruttonationalprodukt i 2012 (Hochschild, 2009; Fosse, 2011).

En del af de intenderede forældre, der gør brug af indiske rugemødre, er NRIs (*Non-Resident Indians*), men stadig flere er europæere, australiere og nordamerikanere, der ikke på forhånd har nogen signifikant tilknytning til Indien, men beslutter sig for at gøre brug af netop en indisk rugemor, fordi det forekommer at være det mest fordelagtige tilbud på det globale marked. Den indiske regering har imødekommet og understøttet dette (og andre kommercielle medicinske behandlinger) ved at introducere et *Medical Visa*, med et års gyldighed, for patienter og ledsagende familiemedlemmer, hvorimod et ordinært turistvisum kun gælder i 6 måneder.

(Link J)

Moderskab og medier

Tv og internet har spillet en helt afgørende rolle i forhold til udbredelsen og accepten af fertilitetsrejserne. Førnævnte Lila blev født i Anand på *Akanksha Infertility Clinic* i den indiske stat Gujarat, som hendes mor valgte efter at have set den ledende gynækolog og fødselslæge Nayna Patel i Oprah Winfrey Show.⁶

'Seriously, Oprah is like god in our country. She wouldn't have someone on her show that wasn't legit, especially after the James Frey incident. We started e-mailing clinics in early November of 2007. We decided that Dr. Patel, the doctor who was featured in both Marie Claire magazine and on Oprah was the doctor that we wanted to treat us. We chose her because of her high success rate (44%), and her first-class treatment of the surrogate mothers. She puts the surrogates first and ensures that these women are making the choice on their own to become surrogates. She has all of the surrogates live in a house with a maid, cook, and 24-hour access to healthcare. She also ensures that the money that the surrogates earn is used wisely – either to start small businesses, to buy homes, or to educate their children. We were put on a waitlist (250-300 people long at the time) and remained in contact with Dr. Patel. In May 2008, we found out that she had chosen dates for us! We travelled to India for treatment July 1 and returned home to the US on July 17.' (Link K)

Sin viden om forholdene for rugemødre i Indien har Tracy fra medierne, og rigtigheden heraf er der ikke noget, der tyder på, at hun bliver i tvivl om.⁷ Derimod skriver hun fuld af sarkasme fra Indien, om den vrede og frustration parret føler, da det viser sig, at Dr. Patel er bortrejst, og at det er uklart, om hun vil nå tilbage i tide til at behandle dem.

'When you travel half way across the world to be treated by a "specific" doctor, you want to be treated by that doctor and not anyone else. When I ask when Dr. Patel will return it is either July 10th or July 12th depending on who you ask. I have been told that she will be here for my retrieval which may be bumped up to July 11th. I don't know how that is possible unless she is in London cloning herself. (Link L)

En klinik som *Surrogacy Center India* i New Delhi er populær især på grund af sin imødekomende holdning til homoseksuelle par og enlige mænd, der ikke accepteres som kunder alle steder. Andre intenderede forældre har valgt klinikken *Surrogacy India* i Mumbai, fordi klinikken giver mulighed for, at man selv kan udpege sin rugemor, og at klinikken har et stort udvalg i kraft af sin geografiske placering i et af Mumbais mindre velstillede områder. Således beskriver den intenderede far, Geoff, hvor chokerede han og hans kone var ved ankomsten til den klinik, som de hidtil kun havde besøgt på internettet:

'The drive lived up to the billing I mentioned in the previous post, taking about 50 minutes to cover a mere 10 miles. Our hotel was selected due to its proximity to a hospital south of us in which Shannon's eggs will be retrieved – Lilavati Hospital. The surrogacy clinic, on the other hand, is located north and placed in a location conducive to travel for the surrogates – the lower classes can reach it easily. This was a wise business decision as it ensures a high volunteer rate for our clinic while other surrogacy clinics, located in more posh parts of town, have greater recruitment difficulties because they're hard to reach. (We had 16 surrogates to choose from on day one; in other clinics, new couples sometimes have to wait days to weeks before getting even one to choose from.) The side effect of this location is that it looks absolutely like the wrong place for our destination. The driver must be lost. This is where our wonderful, kind doctors commute to every day? This is where we've been sending our money and placing our hopes for building a family? We didn't even want to get out of the car. Is this a scam?' (Link M)

Geoff og Shannon kommer sig dog over kulturchokket og konkluderer, at klinikken er placeret præcis det rigtige sted, og de kommunikerer denne erkendelse på deres blog, ligesom talrige andre intenderede forældre, der også bruger internettet til at følge rugemorens graviditetsundersøgelser på Skype og kommunikerer med lægerne via telefon og mail. Således er mobiltelefon og *laptop* de vigtigste genstande i Shannons liv, da de atter hjemme i Boston får besked om, at rugemoren -R - er konstateret gravid og utålmodigt må afvente nyt fra Indien:

'I am not going to lie - even with our beta levels increasing as they have, the days in between updates are torture. I did not sleep a wink last night, slept with my phone on the pillow next to my ear and with a laptop next to the bed. I'm losing it! Today's good news shows the stock continues to rise...R's beta level is now 2,190!' (Link N)

Surrogatbloggere

Citaterne ovenfor stammer fra weblogs, der specifikt handler om at blive og være forældre til et barn, der fødes af en surrogatmor i Indien. Her forbereder intenderede forældre fra den vestlige verden sig selv og hinanden på de på kommende udfordringer og oplevelser, der er grænseoverskridende i mere end én forstand. Udviklingen indenfor digital kommunikation betyder, at det er blevet nemmere at orientere sig, og at oplevelsen af geografisk afstand i bred forstand er reduceret, altså for vesterlændingene. Det er indlysende, at globalisering i den forstand kun gælder for den vestlige verdens velhavende individer. Rugemødrene blogger ikke og deltager heller ikke i de intenderede forældres internetbaserede kommunikation. Hvor de vesterlandske forældre rejser, på kryds og tværs af jorden, for at løse deres barnløshedsproblem, bevæger de

indiske rugemødre sig typisk ikke ud af lokalområdet.

Men for de vesterlandske, intenderede forældre passer webloggens form på mange måder rigtig godt til temaet, transnationale surrogat-børn. De digitale medier reducerer i nogen grad oplevelsen af afstand i rum. Mange blogs har et digitalt ur, der registrerer tid og dato i Indien, og samtidig er reproduktion en proces, der er udstrakt i tid. Bloggerne håber på en graviditet og må ofte gennemleve flere frugtesløse forsøg. Webloggen gør det muligt at udtrykke den minutiøse venten og nedtælling af dage, venten på prøvesvar eller siden på fødsel. Disse dele af bloggene har gennemgående en melankolsk atmosfære, hvilket ifølge Michael Keren (2006) er gængs i blogsfæren. I dette tilfælde bliver melankolien afgjort forstærket af emnet; længslen efter det barn, som ikke kommer af sig selv.

Weblogs'ene er primært tekstbaserede fortællinger, men samtidig multimodale og anvender især grafik, fotografier og filmsekvenser til at skabe et unikt og personligt udtryk. Såvel billeder fra rejserne til Indien, ultralydsbilleder af fosteret, *bellyshots* af den gravide rugemor, nyfødte babyer og børn, der vokser op, er byggesten i skabelsen af en familiefortælling og familieerindring, som er særligt vigtig i etableringen af en familiefortælling på et så utraditionelt grundlag. Bloggene kan, som formuleret af José van Dijck, betegnes som *lifelogs*, der er karakteriseret ved at være individuelle og fællesskabsorienteret på samme tid, 'Lifelogs are multimedial online experiments in self-expression, but they are often cross-linked to other lifelogs, creating blog communities.' (van Dijck, 2007: 54)

Surrogatbloggene er stærkt personlige, og det synes at være meget private omstændigheder, tanker og følelser, der opbygges og lagres på bloggene i dagbogs- og arkivlignende form. Men samtidig er de tydeligvis tænkt og skrevet til offentligheden, med henblik på, at nogen skal læse det. *Followers* og *visitors*, hvem, der aktuelt læser med, og hvorfra i verden de kommer, bliver registreret både i tal og i forskellige grafiske former. Hver blog har sit eget personlige publikum af personlige venner og *real life*-familiemedlemmer, men samtidig danner bloggerne, der typisk kun kender hinanden som online personligheder, i kraft af deres vedvarende indbyrdes forbindelse, i form af links og kommentarer på hinandens indlæg, en slags kerne af ekspertise og fortrolighed, idet de deler de individuelle fortællinger og skæbner, store omkostninger både følelsesmæssigt og økonomisk, op og nedture på vejen mod det fælles mål: et eller flere børn.

'When one of our "own" surro-buddy has a baby we ALL get so involved and excited', skriver Mandy under titlen *Surrogacy Circle* den 17.8.2011 (Link O). Hun har været en del af bloggerfællesskabet i flere år, men har endnu ikke opnået hverken barn eller graviditet. Hendes *statement* understreger den følelse af nærhed og solidaritet, der er bloggerne imellem. Når et nyt barn fødes af en surrogatmor i Indien, oplever hun også at

have en andel i det og kan glæde sig oprigtigt på de intenderede forældres vegne.

I forhold til de klassiske bloggenrer, *knowledge-logs* (k-logs) og *filter weblogs*, med det formål sortere og linke til websites af formodet relevans for publikum, og den dagbogslignende personlige, intime blog (Herring, 2004; Scheidt, 2006), synes denne gruppe af *lifelogs* at være påfaldende sammensatte. Bloggene er selvbestaltet forbrugeroplysning, og i adskillige tilfælde giver bloggerne udtryk for, at de føler en forpligtelse til at hjælpe hinanden ved at dele deres erfaringer. Der findes ingen graviditetsbøger om at få børn på denne måde, både fordi fænomenet er nyt, og fordi forholdene forandrer sig hele tiden.

Samtidig har den dagbogslignende form uden tvivl også en selvterapeutisk effekt for bloggerne. 'It's a lot to wrap your head around' (Link P), skriver Shannon for eksempel i forbindelse med en redegørelse for, hvordan det er at være gravid udenfor sin egen krop.⁸ Anne Scott Sørensen betegner (med reference til Briggs og Bauman) den 'intime blog' som 'digital etnopoetik', 'der er indlejret i dagliglivet og det sociale med et dobbelt signal om *både* at demonstrere en særlig kompetence *og* at tilhøre kollektivet som 'normal', 'almindelig' og 'ordinær' (Sørensen, 2008: 109). Hun konkluderer, at genren 'bidrager til en kollektiv undersøgelse af hverdagslivets vilkår, hvorigennem hverdags sproget fornys, og der opstår ny indsigt og nye handlemuligheder.' (Sørensen, 2008: 120) Det er en dobbelthed, der er helt tydelig i surrogatbloggene. På den ene side er bloggerne eksperter med spidskompetencer på internationalt niveau indenfor dette afgrænsede felt. På den anden side vil de normalisere og naturlig gøre sig som familie, på trods af de utraditionelle vilkår de har. Det er *family storytelling* (Langelier, 2004), der praktiseres online, og man genfinder, trods de meget forskellige familietyper, fra vidt forskellige verdensdele, der bliver fortalt, i udstrakt grad de samme fortællestrukturer som normaliseringsstrategier. Om end det sker, at bloggerne kommer med, i nogen grad, racistiske og xenofobiske udbrud, lader det ikke til at forstyrre deres troværdighed eller etos. Tværtimod synes de at styrke den læserkontrakt, som er den senmoderne selvbiografis fundament og lever af ærlighed, oprigtighed og nærvær, ikke mindst i kraft af webloggens form med de stadige nye opdateringer, der gør at intet udsagn virker definitivt, men snarere autentisk. Også i den forstand passer bloggen godt til at udtrykke de humørmæssige udsving, der hører en presset situation til. Det digitale fællesskab af familier med børn, født af surrogatmødre i Indien, som omdrejningspunkt, er et ekstremt eksempel både på de nye familieformer, der opstår i kølvandet på globalisering og nye teknologier, og på hvordan slægtskabsbånd etableres, forhandles og fastholdes på måder, som havde været utænkelige uden de muligheder, de nye medier giver.

Noter

¹ Indien forbød prænatal kønsbestemmelse ved lov i 1994 for at beskytte pigefostre, der ellers i stort tal er blevet frasorteret gennem frivillige aborter, på grund af den kulturelt betingede præference for drengebørn.

Der fødes fortsat påfaldende få piger, hvilket tyder på, at et betragteligt antal pigefostre identificeres illegalt, i udlandet eller via hjemmetests og aborteres indenfor de legitime tidsfrister (DasGupta, 2010: 135).

² Det indiske sundhedsministerium har udarbejdet et lovforslag, *The Assisted Reproductive Technology (Regulation) Bill* (2010), der blandt andet skal regulere forholdet mellem parterne i en surrogataftale. Forslaget, der stadig afventer godkendelse i *Supreme Court*, erklærer det blandt andet for ulovligt at bruge mere end én surrogatmor på samme tid 'A couple or an individual shall not have the service of more than one surrogate at any given time' (Ministry Of Health & Family Welfare. Govt. Of India, New Delhi. 2010. *The Assisted Reproductive Technology (Regulation) Bill*. 34. (20)). I reportagen 'Tjenestepikerne', i det norske tidsskrift *PLOT*, citerer man en indisk advokat for, at klinikker i nogle tilfælde øger deres succesrater ved at befrugte to rugemødre på én gang med den intention at foretage abort på den ene, hvis begge bliver gravide, og de intenderede forældrene kun ønsker ét barn. (Fosse, 2011: 29)

³ IVF (*In Vitro Fertilization*/reagensglasbehandling) Disse behandlinger er der også mange, der rejser efter, ligesom *medical tourism* i det hele taget ekspanderer.

⁴ Gamle Testamente, 1. Mosebog, Kapitel 30, om hvordan søstrene Lea og Rakel bruger deres slavepiger som rugemødre.

⁵ ART (*Assisted Reproductive Technology*)

⁶ 'Surrogate Mothers: Wombs for Rent' (The Oprah Winfrey Show, January 01, 2006)

⁷ Det er sparsomt, hvad der findes af tilgængelig viden fra rugemødrenes synsvinkel. Det norske tidsskrift *PLOT* har bragt en reportage om fænomenet i 2011 med blandt andet interview med rugemødre. Den indiske sociolog Amrita Pande udførte feltstudier på en fertilitetsklinik i Anand i Gujarat, i årene 2006-2008, hvor hun observerede de gravide rugemødrenes tilværelse, på det hostel de var indkvarteret på, og gennemførte interviews. Det danske produktionsselskab *Global Stories* er i gang med at producere en dokumentar teaterforestilling, baseret på blandt andet Pandes forskning, som får premiere i Stockholm i 2012.

⁸ <http://adistantmiracle.blogspot.com>: 30.9.2010

Referencer

DasGupta, Sayantani og Das Dasgupta, Shamita. 2010. 'Motherhood jeopardized', in Maher, JaneMaree og

Chavkin, Wendy (red.): *The Globalization of Motherhood: Deconstructions and reconstructions of biology and care*. New York: Routledge: 131-153.

DasGupta, Sayantani og Das Dasgupta, Shamita. 2011. 'Transnational Surrogacy, E-Motherhood, and Nation Building', in Moravec, Michelle (red.): *Motherhood Online*. Cambridge Scholars Publishing: 283-311.

Fosse, Synnøve Skei og Holm, Amalie Kvame og Natvig, Eivind H.. 2011. 'Tjenestepikerne', in *Magasinet Plot 1*. Stavanger: Dybdeforlaget A/S: 12-49.

Herring, Susan C. og Scheidt, Lois Ann og Bonus, Sabrina og Wright, Elijah. 2004. 'Bridging the Gap: A Genre Analysis of Weblogs', in *Proceedings of the Thirty-seventh Hawaii International Conference on System Sciences (HICSS-37)*. Los Alamitos: IEEE Press. Hentet 18.6.2011 fra www.citeseerz.psu.edu

Keren, Michael. 2006. *Blogosphere. The New Political Arena*. UK: Lexington Books.

Kroløkke, Charlotte H. og Madsen, Karen Hvidtfeldt. 2010. 'Også respektabel? Retoriske konstruktioner af fleksible (u)frugtbare kroppe', in *Rhetorica Scandinavica* 56: 31-48.

Kroløkke, Charlotte H. 2011. 'Biotourist Performances: Doing Parenting during the Ultrasound', in *Text and Performance Quarterly* 31, 1: 15-36.

Langellier, Kristin M. og Peterson, Eric E.. 2004. *Storytelling in daily life. Performing narrative*. Temple University Press.

Madsen, Karen Hvidtfeldt og Kroløkke, Charlotte H.. 2010. 'Build-a-Baby' i Indien', in *Kvinfos Webmagasin*. <http://webmagasin.kvinfos.dk/artikler/build-baby-i-indien>

Ministry Of Health & Family Welfare. Govt. Of India, New Delhi. 2010. *The Assisted Reproductive Technology (Regulation) Bill*. <http://www.icmr.nic.in/guide/ART%20REGULATION%20Draft%20Bill1.pdf>

Scheidt, L. A. 2006. 'Adolescent diary weblogs and the unseen audience', in Buckingham, D. og Willett, R. (red.): *Digital Generations: Children, Young People and New Media*. London: Lawrence Erlbaum.

Selman, Peter. 2010. 'Intercountry adoption as globalized motherhood', in Maher, JaneMaree og Chavkin,

Wendy (red.): *The Globalization of Motherhood. Deconstructions and reconstructions of biology and care.* New York: Routledge: 79-105.

Sørensen, Anne Scott. 2009. 'Social media and personal blogging. Textures, routes and patterns', in *Mediekultur* nr. 47.

Sørensen, Anne Scott. 2008. 'Den intime blog: livet, selvet og teksten', in Arping, Åsa og Nordenstam, Anna og Widegren, Kajsa (red.): *Moderniteter. Text, bild, kön.* Makadam: 102-122.<http://www.high-tension-aesthetics.com/Files/workingpaper5.pdf>.

Van Dijck, José. 2009. 'Users like you? Theorizing agency in user-generated content', in *Media, Culture & Society* Vol. 31 (1): 41-58.

Van Dijck, José. 2007. *Mediated Memories in the Digital Age.* Stanford University Press.

Internetreferencer

Link A - <http://havingababyinindia.blogspot.com>

Link B - <http://markandkerriesjourney.blogspot.com>

Link C - <http://amaniandbobsurrogacy.blogspot.com>

Link D - <http://fromindia-withlove.blogspot.com>

Link E - <http://adistantmiracle.blogspot.com>

Link F - <http://adistantmiracle.blogspot.com/>

Link G - <http://spawnofmikeandmike.blogspot.com>

Link H - <http://faithtovishwas.blogspot.com>

Link I - <http://christmaseveboys.blogspot.com>

Link J - <http://amaniandbobsurrogacy.blogspot.com>

Link K - <http://millionrupeebaby.blogspot.com>: 30.10.2008

Link L - <http://millionrupeebaby.blogspot.com>: 7.7.2008

Link M - <http://adistantmiracle.blogspot.com>: 30.1, 2010

Link N - <http://adistantmiracle.blogspot.com>: 17.7.2010

Link O - <http://ourmagicaljourney.blogspot.com/>

Link P - <http://adistantmiracle.blogspot.com>: 30.9.2010

